

Forfatter: Bagger, Carl

Titel: Udrag fra Udvalgte Skrifter

Citation: Bagger, Carl: "Udvalgte Skrifter", i Bagger, Carl: *Udvalgte Skrifter*, udg. af OSKAR SCHLICHTKRULL , 1928, s. XX. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bagger01val-shoot-idm140621538813680/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

»sove foruden Væg eller Tag,
Under Regnens skyllende Vand.«

Men før ham har Stjernerne dog lyst paa Himlen,
mens »de fine« bærer dem paa Kjolen. Han bytter
ikke. Han er en Troubadour, en Folmer Sanger; sin
Frihed sælger han ikke.

Den samme djærve Selvtillid og frejdige Fart paa
Livsfærden besynges i »*Piratens Endeligt*«. Han ved,
hvad han er værd: en Drot er han, men de, som
bærer Scepter og Kroner, er Smaafolk. Lad Døden
kun komme og vær lystig til, eller som det hed i
»Ønskerne«

»lad Skibet seile, saa kort, Du vil,
Naar Fartøjet løber blot muntert til.«

— Bagger yndede at kalde sig *Republikaneren*. Ikke
saa mange Aar før sin Død skriver han*): »Jeg har
fra min tidligste Barndom hyldet de republikanske
Grundsætninger, hvortil jeg endnu beklender mig,
og som jeg, med Guds Bistand, først skal forlade,
naar mit Hoved lægges under Mulde.« Hans Repu-
blikanisme er imidlertid ikke at opfatte i almindelig
statsretlig Forstand; den er en Fremhævelse af det
oprindelige, det jævne og det ubundne i Menneske-
naturen. Det generer saaledes ikke Republikaneren
Bagger at skrive Hyldestdigt til den reaktionære
Stemann, hvis personlige Menneskeværd han paa
nært Hold havde lært at skatte, og den Ansøgnings-
skrivelse, hvormed han henvender sig til Kr. VIII
om at tildele ham Postmesterembedet i Middelfart,**)

*) Vilh. Møller, S. XLIX. Fodnote.

***) Vilh. Møller II, S. 558.

fattet af en republikansk Haand, men den har Pletter af Bohémens Jargon, som naar han f. Eks. henstiller til Fyrsten »at tage en Ambe paa Navnenc Carl og Bagger«. Ejendommeligt er det ogsaa, at han i Digtet »Næsbyhoved Søe« i næstsidste Vers lader Nattergalen slaa »republikansk«, mens han i andet Vers bruger et Billede som dette:

Da høres i Bølgenes hulkende Graad
En Psalme, som var det en kongelig Baare.

Baggers Republikanisme synes iøvrigt i de senere Aar mere og mere at have taget Form af en Fantasi over en forestaaende Verdensrevolution, en Fornyelse fra neden med den simple Mand som Fører. Herom tales tydeligt i de to ejendommelige Digte: »Et Svar til min Svoger« og »En Faders Testamente til Sønnen«.

Det første er et Svar paa en Opfordring fra Svogeren Fr. Fiedler til at oversætte Byron, hvilket Bagger afviser bl. a. med den Motivering, at han ikke ønsker at være »Byrons danske Drog«. Dertil har han for selvstændige Tanker: der forestaar Verden — hedder det — en ny Kirke og

En simpel Mand skal af det simple Grus
Omforme Jorden

Fra Frankrig er det, at denne Renaissance skal tage sin Begyndelse. »Jeg har elsket denne Nation«, siger han et Sted, »fordi det er min Overbevisning, at det Lyn, som fra det ægte aandrige Vatikan skal udslynges over Vankundighedens Verden, vil og maa komme fra det Land, der ikke . . . fortaber sig i egoistisk Velbehagelighed over sig selv, men hvis